

ΜΠΕΝ ΜΙΛΕΡ

ΠΩΣ ΕΓΙΝΑ
ΕΝΑΣ
ΣΚΥΛΟΣ
ΜΕ ΤΟ
ΟΝΟΜΑ

ΕΕΝΥΧΤΗΣ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΑΓΙΑ
ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ...

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Πώς έγινα ένας σκύλος με το όνομα Ξενύχτης**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: How I Became a Dog Called Midnight

Από τις Εκδόσεις Simon & Schuster UK Ltd, Λονδίνο 2021

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Ben Miller

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Daniela Jaglenka Terrazzini

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σοφία Γρηγορίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Κειμένου: Passion Projects Limited, 2021

© Εικονογράφησης: Daniela Jaglenka Terrazzini, 2021

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2023

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2023

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-5113-8

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-5114-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

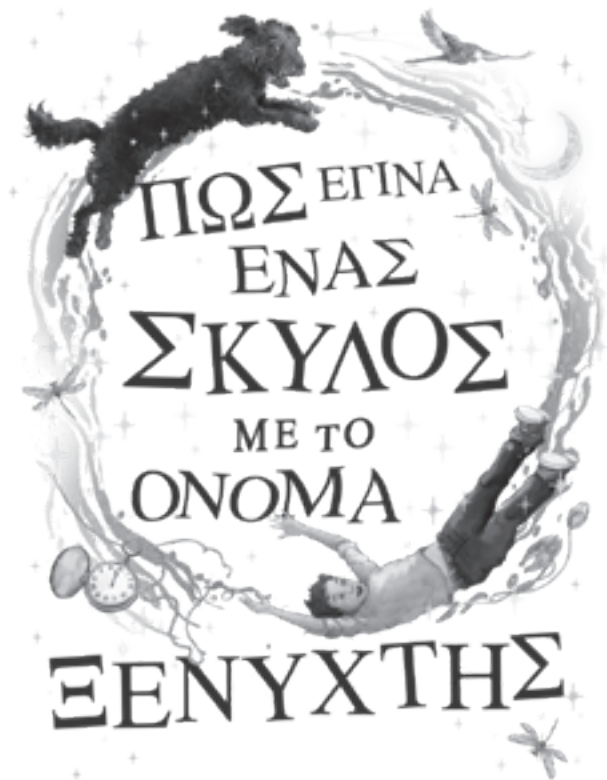
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 | Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr

psychogios.gr

ΜΠΕΝ ΜΙΛΕΡ

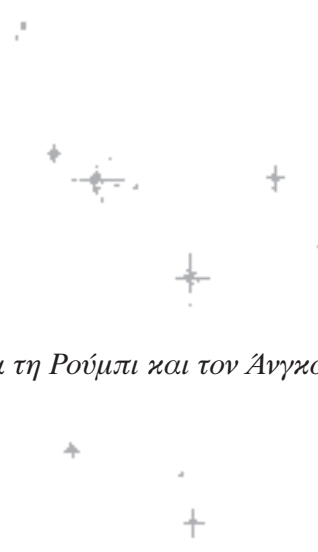

Εικονογράφηση: Ντανιέλα Γιαγκλένκα Τερατσίνι

Μετάφραση: Σοφία Γρηγορίου

Για τη Ρούμπι και τον Άγκους

Κεφάλαιο ένα

Τζορτζ; Σου έχω μια έκπληξη».

Ήταν η φωνή της μαμάς του, απαλή και σιγανή. Ο Τζορτζ σήκωσε το βλέμμα του και είδε τους γονείς του λουσμένους στο φως.

«Κλείσε τα μάτια και άπλωσε τα χέρια».

Υπακούοντας, ο Τζορτζ ένωσε ένα τσίμπημα από μικροσκοπικά πατουσάκια και τη θερμότητα του σώματος ενός ζώου.

«Άνοιξέ τα».

Ένα κουτάβι! Ένα μικρούλι κουταβάκι με ροζ μυτούλα και αυτιά, άσπρη γούνα και πελώρια γαλάζια μάτια!

«Είναι αλμπίνο τσιουάουα», είπε ο μπαμπάς του. «Ένα κοριτσάκι δώδεκα εβδομάδων που ψάχνει καινούριο σπίτι».

Ο Τζορτζ βλεφάρισε μην μπορώντας να το πιστέψει. Σε όλη του τη ζωή επιθυμούσε ένα σκυλάκι! Για μια στιγμή, ένωσε τέτοιο ενθουσιασμό, που ξέχασε να αναπνεύσει.

«Μπορούμε να την κρατήσουμε;» ρώτησε.

«Είναι δική σου, Τζορτζ», χαμογέλασε η μαμά του.

«Πώς θα την ονομάσεις;»

«Χιονονιφάδα», απάντησε αμέσως ο Τζορτζ.

Κρατώντας την προσεκτικά για να μην του πέσει, ο Τζορτζ σήκωσε τον αντίχειρά του και χάιδεψε το πίσω μέρος του κεφαλιού της. Φαινόταν να της αρέσει. «Γεια σου, Χιονονιφάδα», ψιθύρισε.

Η Χιονονιφάδα έγλειψε το νύχι του αντίχειρά του.

Καθώς οι τρεις τους την κοιτούσαν, η μικρούλα Χιονονιφάδα κορδώθηκε, έκλεισε τα μάτια της, έγειρε πίσω το κεφάλι της και άφησε ένα ΤΕΡΑΣΤΙΟ, αδιανόητα τρομακτικό ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ!

Ο Τζορτζ ξύπνησε ξαφνιασμένος και ανακάθισε στο κρεβάτι του, με την καρδιά του να βροντοχτυπά.

Κεφάλαιο δύο

Ο Τζορτζ είχε ονειρευτεί ξανά το κουτάβι· το κουτάβι που του είχε δώσει η μαμά του λίγο προτού πεθάνει. Το όνειρο αυτό πάντοτε ξεκινούσε με μια αίσθηση χαράς και ασφάλειας και κατέληγε μες στη θλίψη και τη μοναξιά, επειδή η μαμά του δεν ήταν πια εκεί.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, λίγο αργότερα είχαν αναγκαστεί να επιστρέψουν τη Χιονονιφάδα.

Αλλά το ουρλιαχτό; Αυτό ήταν καινούριο. Ο Τζορτζ πήρε μια βαθιά ανάσα, χτύπησε το μαξιλάρι του για να φουσκώσει και προσπάθησε να βολευτεί ξανά. Και τότε το ξανάκουσε.

Ένα ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟ, ΣΤΕΝΤΟΡΕΙΟ ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ αντηχούσε μες στη νύχτα!

Κάτι τριγυρνούσε εκεί έξω, στα δάση που περιέβαλλαν την αγροικία τους. *Τι όμως;*

Με μάτια διάπλατα ανοιχτά, ο Τζορτζ γλίστρησε από το κρεβάτι, πλησίασε το παράθυρο στις μύτες των ποδιών του και τράβηξε την κουρτίνα. Ένα μεγάλο φεγ-

γάρι κρεμόταν πίσω από τα δέντρα που θροίζαν. Έλεγε την ώρα στο ρολόι του κομοδίνου του. Κόντευε μεσάνυχτα!

Είχε ακουστεί σαν λύκος, όμως δε ζούσαν λύκοι στην Αγγλία. Ή μήπως ζούσαν;

Ο μπαμπάς του θα ήξερε τι να κάνει. Ο Τζορτζ φόρεσε τη ρόμπα του και άνοιξε την πόρτα της κρεβατοκάμαράς του.

Τα φώτα ήταν αναμμένα – ο πατέρας του ήταν ακόμη ξύπνιος!

«Μπαμπά;»

Η ψηλή φιγούρα πλάι στην ξυλόσομπα δεν κουνήθηκε. Ο Τζορτζ πλησίασε στις μύτες των ποδιών του. Ο μπαμπάς του είχε αποκοιμηθεί στην αγαπημένη του πολυθρόνα, με ένα παλιό βιβλίο στην ποδιά του, και ροχάλιζε με το κεφάλι γερμένο προς τα πίσω. Φορούσε ακόμη τα ρούχα της δουλειάς, τα κοντά σκούρα μαλλιά του ήταν ανακατεμένα και ένα μισοφαγωμένο τوست με τυρί ήταν αφημένο δίπλα του.

Έξω στο δάσος το πλάσμα αλύχτησε ξανά!

Ο Γκέμπ ρουθούνησε, μα δεν ξύπνησε. Αυτό έκανε τον Τζορτζ να πάρει μια απόφαση: θα πήγαινε να το ερευνήσει μόνος του. Φόρεσε το μεγάλο παλτό του και έχωσε τα γυμνά πόδια του στις γαλότσες του. Έριξε μια τελευταία ματιά στον κοιμισμένο πατέρα του και βγήκε.

Τα μάτια του χρειάστηκαν λίγα δευτερόλεπτα για να προσαρμοστούν στο σκοτάδι καθώς, με λίγα άγαρμπα βήματα, περνούσε από το λιθόστρωτο μονοπάτι στα δέ-

ντρα. Έπειτα πάγωσε. Κάπου μπροστά του κάτι κουνιόταν.

Ήταν κάτι μεγάλο και αδέξιο, που χωνόταν στους θάμνους και έσπαζε τα κλαδιά από τις βατομουριές. Ίσως ελάφι – ή μήπως ασβός; Ο Τζορτζ ένιωσε το στήθος του να σφίγγεται. Κανένα άγριο ζώο δεν κουνιόταν έτσι, όχι υπό κανονικές συνθήκες. Εκτός κι αν ήταν πληγωμένο. Και τα πληγωμένα ζώα μπορούσαν να είναι επικίνδυνα...

Οι ήχοι σταμάτησαν. Το πλάσμα τον είχε αντιληφθεί. Για μια τρομερή, συνταρακτική στιγμή, τα πνεύματά τους συναντήθηκαν μες στη σιωπή του ασάλευτου δάσους.

Έπειτα το πλάσμα πετάχτηκε από τους θάμνους και όρμησε καταπάνω του!

Ο Τζορτζ το έβαλε στα πόδια, τρέχοντας προς τα φώτα του σπιτιού, αλλά το πλάσμα ήταν γρήγορο, υπερβολικά γρήγορο. Ο Τζορτζ κατάφερε να κάνει ακόμη λίγα βήματα προτού κάτι βαρύ τον χτυπήσει ανάμεσα στις ωμοπλάτες, ρίχνοντάς τον με τα μούτρα στη λάσπη.

Τι θα ακολουθούσε τώρα; Δόντια; Νύχια; Ο Τζορτζ διπλώθηκε στα δύο, προστατεύοντας το κεφάλι του με τα χέρια του. Μα το μόνο που ακολούθησε ήταν μια μύτη. Μια πελώρια, υγρή μύτη που οσμιζόταν τον λαιμό του, τις μασχάλες του και κάτω από το πουλόβερ του. Έπειτα μια γλώσσα. Μια πελώρια, σαλιάρικη γλώσσα, που τον σκούπισε σαν πετσέτα.

«Έι!» φώναξε ο Τζορτζ, μισοχαρούμενος μισοτρομαγμένος. «Άσε με!»

Ήταν ένας σκύλος. Ένας τεράστιος, μαύρος, μαλλιαρός σκύλος, με τρίχωμα στο μέτωπο τόσο μακρύ και σγουρό, που τα μάτια του σχεδόν δε φαίνονταν. Έσκυψε μπροστά στον Τζορτζ κουνώντας την ουρά του και δείχνοντας τα γιγάντια δόντια του και την κολοσσιαία ροζ γλώσσα του.

Ο Τζορτζ σηκώθηκε. Ο σκύλος, που μάλλον θεώρησε την κίνηση του Τζορτζ σημάδι ότι θα έπαιζαν μάχη, άρχισε να γυρνά γύρω από τον εαυτό του για να δείξει πόσο γρήγορα μπορούσε να χυμήξει και να τον πετύχει. Ήταν ταυτόχρονα αστείο, τρομακτικό και εντυπωσιακό· μια επίδειξη δύναμης και ισχύος που ποτέ δεν κατέληγε αληθινά απειλητική.

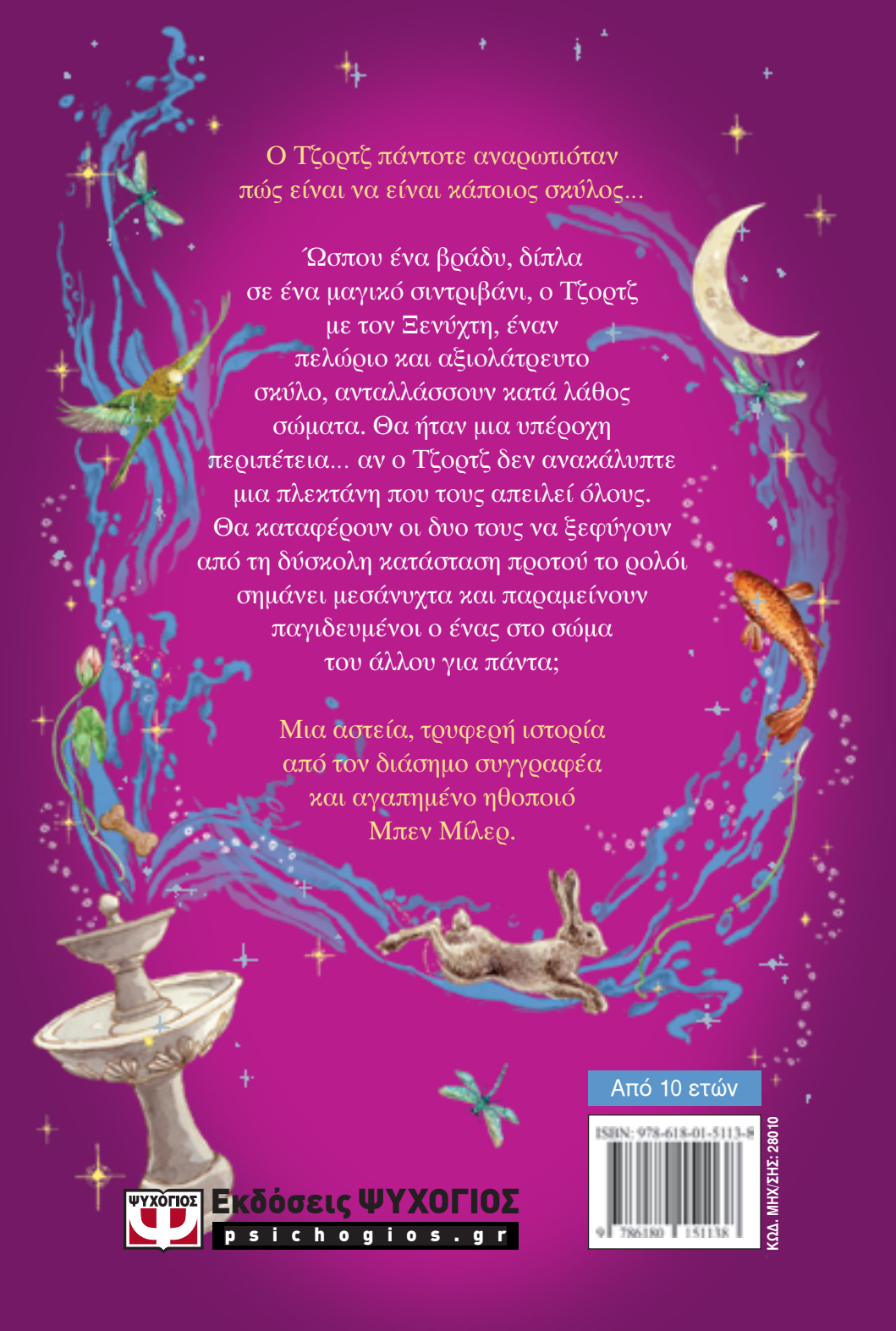
Από πού είχε έρθει; Η λαίδη Τζέιν και η Κόκο επέστρεφαν αύριο στο Χιλ Χάουζ και κανείς δεν ψάρευε στη λίμνη αυτό το Σαββατοκύριακο. Οι μόνοι άνθρωποι σε ολόκληρο το κτήμα ήταν εκείνος και ο μπαμπάς του...

«Ξενύχτη! Πού βρίσκεσαι;»

Η φωνή ενός άντρα αντήχησε μες στο σκοτάδι.

Ο σκύλος ύψωσε τα αυτιά του, άφησε ένα βροντερό γάβγισμα και απομακρύνθηκε χοροπηδώντας.

Κάποιος ήταν στο Χιλ Χάουζ!

Ο Τζορτζ πάντοτε αναρωτιόταν
πώς είναι να είναι κάποιος σκύλος...

Όσπου ένα βράδυ, δίπλα
σε ένα μαγικό σιντριβάνι, ο Τζορτζ
με τον Ξενύχτη, έναν
πελώριο και αξιολάτρευτο
σκύλο, ανταλλάσσουν κατά λάθος
σώματα. Θα ήταν μια υπέροχη
περιπέτεια... αν ο Τζορτζ δεν ανακάλυπτε
μια πλεκτάνη που τους απειλεί όλους.
Θα καταφέρουν οι δυο τους να ξεφύγουν
από τη δύσκολη κατάσταση προτού το ρολόι
σημάνει μεσάνυχτα και παραμείνουν
παγιδευμένοι ο ένας στο σώμα
του άλλου για πάντα;

Μια άστεία, τρυφερή ιστορία
από τον διάσημο συγγραφέα
και αγαπημένο ηθοποιό
Μπεν Μίλερ.

Από 10 ευρώ

ISBN: 978-618-01-5113-8

9 786180 151138

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΕΙΣ: 280/10

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

psychogios.gr